

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/775/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612215890
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6612215890.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., 811 09 Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zast. splnomocnenou advokátskou kanceláriou: Fridrich Paľko, s. r. o., 811 09 Bratislava, Grösslingova 4, proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR, 813 11 Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie žalobcu zo dňa 22. 07. 2013 proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 9C/138/2012-50 zo dňa 02. 07. 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd návrh žalobcu na prerušenie konania až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva žalobcu na zákonného sudcu a na nestranný súd zamietol.

V odôvodnení rozhodnutia okresný súd uviedol, že ust. § 109 ods. 1 písm. b) OSP upravuje tzv. obligatórne prerušenie konania a ust. § 109 od. 2 písm. c) OSP upravuje fakultatívne prerušenie konania. Uviedol, že súd je povinný prerušiť konanie najmä v prípade, ak rozhodnutie súdu závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť ani ako otázku predbežnú. Okrem toho pôjde tiež o prípady ak pred rozhodnutím súd dospel k názoru, že všeobecný záväzný predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c) OSP umožňuje súdu prerušiť konanie ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu. V prejednávanej veci žalobca odôvodňuje svoj návrh na prerušenie konania podaním ústavnej sťažnosti na ústavný súd, ktorá smeruje proti rozhodnutiu Krajského súdu v Banskej Bystrici, vydané v konaní sp. zn. 4NcC/229/2012, ktorým súd nevylúčil sudcov Okresného súdu Žiar nad Hronom prejednávať vec. Krajský súd teda už rozhodol o námietke zaujatosti žalobcu. Teda otázka zákonného sudcu sa riešila v tomto konaní a táto bola právoplatne rozhodnutá. Okresný súd je viazaný právoplatným rozhodnutím krajského súdu. Nebol ani dôvod prerušiť konanie podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c) OSP. V exekučnom konaní rozhodoval iný sudca ako sudca, ktorý rozhoduje v predmetnej veci. Akceptovaním návrhu žalobcu na prerušenie konania by došlo k porušeniu jedného zo základných princípov a to princípu prejednávania veci bez zbytočných prieťahov.

Proti uzneseniu okresného súdu podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote žalobca. Uplatnil odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a), písm. b), písm. c) a písm. f) OSP. Uviedol, že súd v napadnutom rozhodnutí nekonkretizuje, prečo sa v čase rozhodovania domnieval, že neboli splnené podmienky pre prerušenie konania. Rozhodnutie je nepreskúmateľné. Ide o rozhodnutie, ktoré porušuje právo žalobcu na súdnu ochranu, keď neobsahuje dostatočné odôvodnenie výroku, z ktorého by bolo možné zistiť akými úvahami bol súd vedený pri jeho koncipovaní. Súd musí posudzovať procesné úkony účastníkov podľa ich obsahu a nie podľa času kedy boli na súde uplatnené. Žalobca riadne

a včas požiadal o prerušenie konania, uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spojené s označenými dôvodmi. Žalobca uskutočnil podanie (obsiahnuté v texte žaloby), ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhliadol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach žalobcu a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Rozhodnutie krajského súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach. Nedostatok nestrannosti sudcu je súčasťou pojmu „zákonný sudca“ podľa čl. 48 ods. 1 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky. Princíp zákonného sudcu treba pokladať za celkom neopomenuteľnú podmienku výkonu súdnej moci. Procesný postup, v ktorom o veci účastníka konania nerozhodol zákoný sudca, je nezlučiteľný s garanciami vyplývajúcimi z čl. 48 ods. 1 Ústavy, z čl. 38 ods. 1 listiny a napokon aj z čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Právo na nestranného sudcu je súčasťou práva na spravodlivý proces. Žiadal uznesenie okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

V dôsledku podaného odvolania krajský súd vec v medziach daných ust. § 212 ods. 1 OSP prejednal a rozsudok okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1 OSP potvrdil z týchto dôvodov.

Okresný súd návrh žalobcu na prerušenie konania až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva žalobcu na zákonného sudcu a na nestranný súd zamietol. Okresný súd teda pred rozhodnutím vo veci samej skúmal či sú splnené podmienky pre prerušenie konania na základe návrhu žalobcu, ktorý tento podal dňa 21. 06. 2013. V návrhu na prerušenie konania žalobca uviedol, že nesúhlasí s rozhodnutím krajského súdu o tom, že sudcovia Okresného súdu Žiar nad Hronom nie sú z prejednávania veci vylúčení. Rozhodnutím krajského súdu podľa žalobcu bolo zasiahnuté do jeho základných práv a to konkrétne základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práva a základných slobôd, to znamená práva na súdnu ochranu a osobitne práva na zákonného sudcu a práva na prerokovanie veci nestranným súdom.

O námietkach zaujatosti vznesených žalobcom rozhodoval krajský súd ako súd nadriadený tak, že vo veci sp. zn. 9C/138/2012 nebola vylúčená zákonná sudkyňa JUDr. Andrea Gindlová. Odvolací súd poukazuje na odôvodnenie okresného súdu, v ktorom okresný súd uviedol, že vzhľadom na to, že si žalobca už v podanej žalobe uplatnil svoje zákonné právo namietať nestrannosť súdu a zákonného sudcu a o jeho námietke bolo zákonným postupom rozhodnuté, nie sú dané dôvody pre prerušenie konania. Aj podľa názoru odvolacieho súdu nebol daný dôvod na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) OSP a § 109 ods. 2 písm. c) OSP, pretože otázku, či vo veci rozhodoval vylúčený sudca, môže preskúmať súd vyššieho stupňa v riadnom inštančnom postupe na základe riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov, nie ústavný súd v konaní o sťažnosti žalobcu, ktorými namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd ako to vyplýva z uznesení Ústavného súdu SR a to v skutkovo a právne totožnej veci (napr. sp. zn. I. ÚS 89/2013 zo dňa 06. 02. 2013, I. ÚS 92/2013 zo dňa 13. 02. 2013). Okresný súd teda dospel k správne názoru, že neexistuje dôvod na prerušenie konania ani podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP, pretože neprebíha žiadne konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu v tejto veci. Vzhľadom na tú skutočnosť, že žiadna z odvolacích námietok žalobcu nebola uplatnená dôvodne, odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdil.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.